

Пану Ігорю Погорілому

Щодо надання публічної інформації

Шановний пане Ігорю,

На Ваше звернення від 05 січня 2022 р., МЗС в межах компетенції повідомляє таке.

1. Україна є державою-членом Організації Об'єднаних Націй шляхом оформлення участі у Статуті ООН (Указ Президії Верховної Ради УРСР від 22.08.1945 р. «Про ратифікацію Статуту Організації Об'єднаних Націй»). Статут ООН набрав чинності для УРСР 24 жовтня 1945 р.

2. Україна є державою-членом Ради Європи (РЄ) шляхом оформлення участі у Статуті РЄ (Закон України «Про приєднання України до Статуту РЄ» №398/95-ВР від 31.10.95р.). Статут РЄ набрав чинності для України 9 листопада 1995 р. Як держава-член РЄ українська сторона бере участь в діяльності Парламентської асамблеї РЄ (ПАРЕ), яка визначає основні напрямки діяльності Організації та має консультативний статус.

3. Нюрнберзький кодекс 1947 року, не є міжнародним договором у розумінні Віденської конвенції про право міжнародних договорів 1969 року, а відтак не потребує ратифікації.

4. Гельсінська декларація всесвітньої медичної асоціації від 1964 року не є міжнародним договором у розумінні Віденської конвенції про право міжнародних договорів 1969 року, а відтак не потребує ратифікації.

5. Конвенція про захист прав і гідності людини щодо застосування біології та медицини: Конвенція про права людини та біомедицину від 4 квітня 1997 р. підлягає ратифікації, прийняттю чи затвердженню відповідно до статті 33 Конвенції. Україна 22 березня 2002 р. підписала цю Конвенцію, але не завершила виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності Конвенцією для України. Відповідно, зазначена Конвенція не є чинною для України.

6. Резолюції Генеральної конференції ЮНЕСКО не є міжнародними договорами у розумінні Віденської конвенції про право міжнародних договорів

ДОКУМЕНТ СЕД МЗС АСКОД

Підписувач СКУРАТОВСЬКИЙ ВАЛЕНТИН МИХАЙЛОВИЧ
Сертифікат 2B6C7DF9A3891DA1040000001BEB1300CB742A02
Дійсний з 27.03.2021 16:38:55 по 27.03.2022 22:59:59

МЗС

413/211-091-2321 від 12.01.2022

рекомендаційний характер для держав-членів ЮНЕСКО. Отже Україна не ратифікувала Резолюцію Генеральної конференції ЮНЕСКО «Про біоетику та права людини» від 19.10.2005 р.

7. Резолюції Генеральної Асамблеї ООН не передбачають ратифікації, оскільки мають лише рекомендаційний характер для держав-членів ООН. Разом з тим, Україна голосувала «ЗА» резолюцію Генеральної Асамблеї ООН 74/307 «Об'єднана відповідь на глобальні загрози здоров'ю: боротьба з коронавірусним захворюванням 2019 р. (COVID-19) від 11.09.2020 р.

8. Резолюції ПАРЄ це рішення з питань, що відносяться до її компетенції або являють собою ухвалену Асамблеєю точку зору з питань, за які вона несе відповідальність. Відповідні документи не є обов'язковими для виконання та не передбачають ратифікації. Отже Україна не ратифікувала Резолюцію № 2361 «Вакцини проти Covid-19: етичні, юридичні та практичні міркування» від 27.01.2021 р.

9. Резолюції Генеральної Асамблеї ООН є офіційними документами Генеральної Асамблеї ООН. Ухвалені резолюції, на відміну від резолюцій Ради Безпеки ООН, не мають зобов'язуючої сили, оскільки мають рекомендаційний характер для держав-членів ООН.

10. Резолюції ПАРЄ носять виключно рекомендаційний характер, тобто не є обов'язковими до виконання державами-членами РЄ, зокрема Україною.

З повагою

**Директор Департаменту
міжнародних організацій**

Валентин СКУРАТОВСЬКИЙ